

Πασχαλινὸ Μήνυμα 2022
Μητροπολίτου Γερμανίας καὶ Ἐξάρχου Κεντρῶας Εὐρώπης
Αὐγουστίνου

* * *

Ἀγαπητοί μου Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι τῆς Γερμανίας!

Ὅμορφη καὶ παράδοξη ἡ σημερινὴ νύχτα! Δὲν πάει καιρὸς ποὺ βρισκόμασταν στὸν Γολγοθᾶ. Στεκόμασταν κάτω ἀπὸ τὸν σταυρὸ τοῦ Κυρίου. Ἀτενίζαμε μὲ λαβωμένες ἀπὸ τὸν πόνο καρδιᾶς τὸν μεγάλο Ἐσταυρωμένο. Ἐκεῖνον ποὺ μᾶς ἔμαθε ὅτι ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη εἶναι ἡ ὑπέρτατη θυσία· ὄχι τῶν ἄλλων ἀλλὰ τοῦ ἑαυτοῦ μας. Καὶ τώρα, ὅπως μᾶς τὸ ὑποσχέθηκε ὁ Ἰδιος, προσδοκοῦμε τὴν ἀνάστασή Του. Σὲ λίγες στιγμὲς τὴν θέση τοῦ πόνου γιὰ τὴν ἀδικία θὰ πάρει ἡ ἀνακούφιση γιὰ τὴν ἀπρόσμενη νίκη τοῦ μεγάλου Θύματος· τὴν θέση τῆς βίας καὶ τοῦ μίσους, σὲ βάρος τοῦ μεγάλου Ἀθώου, θὰ πάρει ἡ εἰρήνη καὶ ἡ συγχώρηση τῆς ἀγάπης Του· ἡ μόνη ποὺ ἔχει τὴν δύναμη νὰ ἐνώνει τὰ ἀντίθετα, νὰ συμφιλιώνει τὰ ἀντίπαλα καὶ νὰ ὑπερβαίνει καὶ τὸν ἴδιο τὸν θάνατο!

Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ μᾶς μαθαίνει ὅτι τότε μόνο μποροῦμε νὰ δοῦμε τὴν Ἀνάσταση, ὅταν ἀπαρنيόμαστε τὸν ἑαυτό μας - ἰδίως ἐκεῖνα τὰ ἄσχημα κομμάτια τοῦ ποὺ ταλαιπωροῦν ἐμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους -, ὅταν σηκώνουμε τὸν προσωπικό μας σταυρὸ καὶ Τὸν ἀκολουθοῦμε¹. Δὲν ὑπάρχει ἄλλος, σύντομος, δρόμος γιὰ τὴν Ἀνάσταση. Περνάει πάντοτε ἀπὸ τὸν Γολγοθᾶ καὶ πάντοτε μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι «ὁ δικὸς Του Σταυρὸς, ὄχι ὁ δικὸς μας, εἶναι ἐκεῖνος ποὺ μᾶς σώζει. Ὁ δικὸς Του Σταυρὸς εἶναι ἐκεῖνος ποὺ δίνει νόημα ἀλλὰ καὶ δύναμη στοὺς ἄλλους»².

Πόσο τραγικὰ ἐπίκαιρη, ἰδίως γιὰ τοὺς ἀδελφούς μας στὴν Οὐκρανία, καὶ πόσο ἀληθινὴ εἶναι ἡ διαπίστωση τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ὅταν γράφει στοὺς Χριστιανοὺς τῆς Κορίνθου: Ὅσο ὑπάρχουμε, «ἀπὸ παντοῦ θὰ μᾶς περιμένουν δυσκολίες· πόλεμοι ἀπ' ἔξω, ἀνησυχίες ἀπὸ μέσα»³. Ὡστόσο, ὁ ἴδιος ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ποὺ συνάντησε μὲ θαυμαστὸ τρόπο τὸν Ἀναστημένο Χριστό, διαβεβαιώνει ὅτι, παρ' ὅλες «τὶς θλίψεις, τὶς δυσχέρειες, τὶς στενοχώριες, τὶς ταλαιπωρίες», οἱ Χριστιανοὶ πορευόμαστε «μὲ τὴν ἐντιμότητα, τὴ γνώση τῆς ἀλήθειας, τὴν ἀνεκτικότητα, τὴν καλοσύνη, τὴ φώτιση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὴν ἀνυπόκριτη ἀγάπη»⁴. Καὶ συνεχίζει: «μᾶς ἀγνοοῦν καὶ ὅμως γινόμαστε γνωστοί· φτάνουμε στὸ θάνατο, καὶ νὰ ποὺ ζοῦμε· μᾶς βασανίζουν, ἀλλὰ δὲν πεθαίνουμε· μᾶς προξενοῦν στενοχώριες κι ὅμως πάντοτε χαιρόμαστε· εἴμαστε φτωχοί,

¹ Βλ. Μτθ. 16,24.

² Alexander Schmemmann, *Μεγάλη Σαρακοστή - Πορεία πρὸς τὸ Πάσχα*, Ἀκρίτας, Ἀθήνα ⁵1991, σ. 90.

³ Βλ. Β' Κορ. 7,5.

⁴ Βλ. Β' Κορ. 6,4-6.

κάνουμε ὅμως πολλοὺς νὰ πλουτίσουν· δὲν ἔχουμε τίποτε καὶ κατέχουμε τὰ πάντα»⁵!

Στὸ φετινὸ Πάσχα εὐχομαι μαζί μὲ τὸν ἀπόστολο Παῦλο «ν' ἀνοίξουμε κι ἐμεῖς τὶς καρδιές μας διάπλατα»⁶, νὰ πάρουμε δύναμη ἀπὸ τὸν Ἐσταυρωμένο καὶ χάρη ἀπὸ τὸν Ἀναστημένο Κύριό μας, ὥστε ἡ Ἀνάστασή Του νὰ σημάνει καὶ τὴν δική μας προσωπικὴ ἀνάσταση, ν' ἀπαλλαγοῦμε δηλαδὴ ἀπ' τὸν φόβο καὶ νὰ χαιρόμαστε τὴν ἐλευθερία κοντὰ Του. Νὰ γίνει καὶ γιὰ μᾶς πραγματικότητα τὸ ὄμορφο καὶ παράδοξο τῆς σημερινῆς νύχτας τῆς Ἀναστάσεως: νὰ μὴν ἔχουμε τίποτε κι ὅμως νὰ κατέχουμε τὰ πάντα - στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῆς δόξης!

Ἀγαπητοί μου Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι τῆς Γερμανίας,
Καλὴ ἀνάσταση!

Ὁ Μητροπολίτης σας

† ὁ Γερμανίας Ἀύγουστίνος

⁵ Β' Κορ. 6,9-10.

⁶ Βλ. Β' Κορ. 6,13.